

Klic k spreobrnjenju

Ne želi si svojega bližnjega žene, moža in blaga, ampak le Boga

Dve pomembni temi je obravnavala letošnja sinoda o družini. Spregovorila je o usmiljenju in nežnosti Boga. Udeleženci sinode so spomnili, da je naš Bog najprej usmiljeni Oče. Čeprav vidi greh, ga vedno odpušča, kadar se človek skesano obrne k njemu. H grešniku ne prihaja kot sodnik, ampak kot nežna mati. Zato je papež Frančišek ob sklepu redne sinode (oktobra 2015) vernike povabil k spreobrnjenju. »Vsi potrebujemo spreobrnjenja,« pravi papež. To pomeni poziv, da ljudje spremenimo svoj stil življenja, da na novo postavimo lestvico vrednot in da opustimo ter zavržemo stare grešne razvade. Za poročene to pomeni, da resno premislijo, kako živijo svoj zakon. So zvesti ali živijo v prešuštvu in lakomnosti? Za neporočene, duhovnike in druge Bogu posvečene pa spreobrnjenje pomeni, da razmislijo o svoji zvestobi, čistosti in uboštvu. Za spreobrnjenje bi si moral vsak temeljito izprašati svojo vest glede devete in desete božje zapovedi. Kako lepo bi živeli, če naše srce ne bi hrepenelo po ženi, možu ali premoženju našega bližnjega, ampak le po Bogu. To lahko omogoči le korenito spreobrnjenje, kar pa zahteva velik napor, veliko odrekanja in veliko žrtev.

Župnija, spreobrnj se!

Tudi župnije potrebujejo spreobrnjenje. Župnija je za mnoge verne in drugače verne pogosto samo še »servis« za hitre usluge. Zato je tako dragoceno papeževo vabilo: »Župnija, spreobrnj se!«

Spreobrnjenje za Cerkev

Največ spreobrnjenja bo potrebno vložiti v pravilno presojanje naših družin, zakoncev in njihovih otrok. Cerkev v Sloveniji sestavljajo mnoge družine, ki imajo urejen zakon. Kljub temu pa je tudi veliko enostarševskih družin, mnogo je razvezanih

Odrasli bi se morali vedno znova vprašati: **Kakšno sled bomo pustili v otroških dušah?** Kako srečni bodo otroci, ki bodo že od zgodnje mladosti naprej zaznamovani s čisto ljubeznijo, ki je odprta za vsakega človeka in neprestano išče zdravila za ranjene družine.

Foto: Karmen Smodiš

ODPRIMO SRCA IN ZAŽIVIMO PRISTNO LJUBEZEN.

potrepljiva, da vse prenese, da se ne da razdražiti, da ne misli hudega, ampak se veseli resnice (1 Kor 13,5). Zato je tako razveseljivo, ker je sinoda o družini povabila vso Cerkev k spreobrnjenju. Potrebno bo odpreti srca in zaživeti pristno ljubezen do ljudi, ki so drugačni. Samo čista ljubezen ne hodi gledat, kaj se dogaja v družinski spalnici in dnevni sobi, ampak se predvsem trka na svoja prsa in pravi: »Gospod, usmili se me.« Čista ljubezen ne presoja ljudi po tem, ali so grešili zoper šesto, deveto ali deseto božjo zapoved. Čista ljubezen vidi predvsem svoj greh, zato nikogar ne obsodja in nikomur ničesar ne brani, ampak bi za vsakega dala vse, tudi samo sebe, da bi jih vsaj nekaj rešila. Čista ljubezen moli za razdrte družine in blagruje tiste, ki se kleče bližajo obhajilni mizi. Čista ljubezen je res čista.

Spreobrnjenje odpira nebesa

Spreobrnjenja si v Cerkvi najbolj želijo otroci. Odrasli bi se morali vedno znova vprašati: Kakšno sled bomo pustili v otroških dušah? Kako srečni bodo otroci, ki bodo že od zgodnje mladosti naprej zaznamovani s čisto ljubeznijo, ki je odprta za vsakega človeka in neprestano išče zdravila za ranjene družine in se ne spotika, če nekatere družine živijo po lastnem načinu duhovnega življenja, ki pa je v skladu s cerkvenim naukom. Kako srečni bodo otroci, če bodo v dediščino sprejeli vero v Jezusa Kristusa, ki vsakemu podaja roko in ga ima za boljšega od sebe. Samo otroci s tako dediščino bodo nekoč razumeli, kaj pomenita deveta in deseta zapoved. Živeli bodo lepo in njihova srca ne bo okužil greh, da bi si kdaj želeli svojega bližnjega ženo ali moža ali svojega bližnjega blaga, ampak si bodo želeli le Boga. ■

STANISLAV SLATINEK